

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

December 2003

číslo 12

A predsa

Premýšľam znovu nad adventom a celým cyklom liturgie, ktorý nás má počas roka doprevádzať. Okrem toho, že sa neraz zdá, ako rýchlo sa to opäť mení: hneď sú tu Vianoce, hneď Nový Rok, hneď Veľká Noc... a neraz máme pocit, že sme takmer nič nestihli, premýšľam i nad tým, či nás tieto veci nejako menia. Liturgický cyklus je prezatý z minulosti, a to predovšetkým z čias, kedy sa ľudia živili prácou na poliach. A tak trochu sleduje premeny prírody od rozvoja k zanikaniu a opätovnému preberaniu sa. Akoby sa ani veľmi nerátalo s radikálnymi zmenami.

Človek je asi viac ako podobný! Vieme niekedy ukázať aj dobrú tvár, obnoviť dobré zvyky, ale radikálne premeny v človeku sa dejú len pomaly, pozvoľne, zväčša to zbadáme až po čase. To obnovenie dobrej tváre, obnovenie dobrých spôsobov ešte nemusí nutne viesť k premene osobnosti, premene srdca.

A tak je v súvislosti s adventom na mieste otázka, čo môžeme urobiť preto, aby sa nielen navonok menila spoločnosť a človek? Možno len podobne ako je to v liturgii i v prírode – môžeme urobiť málo a predsa čosi. Môžeme sa vždy znovu a znovu rozhodovať pre nový začiatok.

V tomto mi je Advent dokonca bližší ako Vianoce. Tam už si pripomíname zrod, ale tu si pripomíname to ešte cennejšie – rozhodnutie človeka k novým začiatkom napriek všetkému, aj napriek vlastnej neúspešnosti.

Želám Vám pežnaný advent.

Peter Cibira

Sviatok Ježišovo narodenia

Presný deň Ježišovo narodenia nepoznáme. Na počiatku nebol ešte taký veľký záujem o dátum Vianoc. Svätila sa len Veľká noc a tým sa pripamätávalo celé Kristovo mystérium. V treťom storočí vznikla však túžba oslavovať Ježišovo narodenie osobitne. Je to teda podobný jav, aký sme videli v evanjeliových správach; najprv veľké skutky spásy dospelého Krista, až potom túžba ísť "proti prúdu" a pozorovať to, čo sa stalo najprv.

Keďže vtedajší kresťania deň Ježišovo narodenia už nepoznali, mali slobodu zvoliť si najúčelnejší dátum. Spontánne sa vzalo to ročné obdobie, keď sa dni znovu začínajú predlžovať. 25. december a 6. január sú takto od pradávnych čias dňami prvého zjavenia sa Ježišovo. Tým sa narodili pohanské sviatky. No to je druhoradé. Najhlbší dôvod je oveľa jednoduchší a má všeludskú platnosť. S príchodom nového svetla v prírode oslavuje sa príchod nového Svetla, ktoré nikdy nevyhasne. Je to duchovné Svetlo. Preto nám ani tak veľmi nezáleží na prírodnej symbolike svetla, ktoré sa práve v tých dňoch čiastočne alebo celkom stráca v umelom osvetlení našich miest, kým zase na južnej pologuli nezodpovedá tomu ročnému obdobiu. Kresťanská viera má rada prírodu a ochotne sa k nej pridružuje, ale nie je nijakým náboženstvom prírody, náboženstvom neustále sa opakujúcich ročných období. Je náboženstvom stále aktuálnych skutočností v dejinách.

Ježišovo narodenie je historickým faktom. Podľa neho počítame celé ľudské dejiny. Prvým rokom v dejinách, rokom č. 1, je rok Ježišovo narodenia: je to nádherná vízia, ktorou mních Dionýz Exiguus nahradil v šiestom storočí starý letopočet, (počítajúc od založenia mesta Ríma). Tento mních vychádzal z údaju evanjelistu Lukáša, podľa ktorého Ježiš mal pri svojom vystúpení "asi tridsať rokov" (Lk 3, 23); no primálo si všimol slovo "asi", a to - malo za následok, že sa pomýlil pravdepodobne o štyri až sedem rokov. No to nie je až tak veľmi dôležité. Aj keď sa Ježiš narodil o niekoľko rokov skôr, jednako si letopočet "Anno Domini - roku Pána" zachováva svoj hlboký význam: s Ježišom začína nová doba.

Historická spasiteľná udalosť zjavenia sa Boha je prítomná medzi nami, celkom blízko, v liturgii. Liturgia od 25. decembra do 2. februára obsahuje všetky dôležité správy.

Prevzaté z knihy: Zvestovani víry, Sít 1994

V srdci každého človeka sa skrýva túžba po dokonalosti. Túžba je nekonečná, ale hranice sú mnohonásobné. I keby neexistoval hriech a človek by sa mohol sám zdravo vyvíjať, uviesť do súladu a riadiť všetky svoje sily, zostal by neuspokojený. V jeho najhlbšom vnútri je znamenie jeho božského povolania. Otec chce zo svojich tvorov urobiť svoje deti. Právě dovŕšenie sa môže uskutočniť iba milosťou, iba totálnym premenením človeka na Krista.

Vieš, čo ti spôsobuje najväčšie utrpenie?

- Vnútná nespokojnosť, sváry, konflikty medzi tým, po čom túžiš a tým, čo máš;
- tým, čím by si chcel byť a čím si;
- hladom po poznaní a tvojím tajomstvom a tajomstvom sveta

- tvojím šialeným hladom po šťastí a utrpením vo všetkých jeho formách, túžbou po morálnej veľkosti a zlom, ktoré je v tebe a okolo teba, tvojou dychtivosťou po láske a nezdarmi, hranicami ľudskej lásky.

Čo ti spôsobuje utrpenie, je tvoja nedokonalosť, nezavŕšenosť.

Never, že uspokojenie tvojich priani a túžob môže prísť zvonka, odniekiaľ mimo teba; iba Nieкто, kto prebýva v tebe ťa môže naplniť.

Vieš, čo si žiadaš najviac? Nekonečno.

Nekonečnú krásu, čistotu, spravodlivosť, pravdu, lásku. Nekonečný pokoj, život.

Nekonečno ťa presahuje, presahuje celého človeka.

Nekonečno má jediné meno: BOH.

Všetky druhy tvojich túžob po nekonečne sú v jadre jeden a ten istý hlad: hlad po Ježišovi Kristovi, pretože Ježiš Kristus je čistota, pravda, láska, život. .

Sám Boh do teba vložil túto nostalgiiu po dovŕšení v nekonečne. V hĺbke večnosti sa ukazuje jeho láska.

Boh od večnosti nemyslí na teba len ako na človeka, ale ako na zbožšteného človeka.

Neuspokoj sa s tým, že si človek, syn človeka, keď ti Kristus ponúka, aby si sa stal skutočným synom Božím.

Tvoje kresťanstvo nie je predovšetkým rozmanitosťou náboženských rituálov, morálnym zákonom, náukou, ale ŽIVOTOM.

„Nepraktizuj“ kresťanstvo, ale ho ži!

Ak sa chceš uskutočniť podľa svoje túžby a podľa vôle Božej, ak chceš vojsť do božského sveta, musíš sa znovuzrodiť, prijať nadprirodzenosť a stať s novým človekom.

M. QOIST: *Mezi Bohem a člověkem*, ČKCH, PRAHA 1969

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- **Všeobecný:** Aby príslušníci všetkých náboženských vyznaní spolupracovali na zmierňovaní ľudského utrpenia v našej dobe.
- **Misijný:** Aby cirkvi v krajinách, v ktorých dosiaľ vládne totalitný režim, dosiahli úplnú slobodu, aby mohli vykonávať svoje duchovné poslanie.

Obec Suchá nad Parnou, jej história, vývoj, smer a budúcnosť

V roku 2001 naša obec oslávila 750. výročie prvej písomnej zmienky zachovanej o našej obci. V roku osláv, okrem iných aktivít, sme vydali publikáciu Suchá nad Parnou 1251-2001, v ktorej sme občanom aspoň sčasti opísali jej vývoj a sled udalostí tak, ako sa nám zachovali.

Pred nami však stála ďalšia ťažká úloha. Nasmerovať jej ďalšie pokračovanie vývoja vo všetkých oblastiach života tak, aby to bola budúcnosť, ktorá zlepší a skvalitní život našich občanov, ktorá bude utužovať túžbu žiť v tejto obci.

Určiť smer, vývoj a rýchlosť udalostí zväčša určujú možnosti spoločnosti, no my musíme mať určené priority, ktoré v prípade pozitívneho vývoja sme schopní rýchlo na naše podmienky aplikovať. Tieto prioritné potreby musia byť vyvážené, realistické a netendenčné. Aby sme sa k nim dostali, musíme mať presné analýzy celého diania v obci vo všetkých oblastiach, vrátane názorov občanov.

Aby sme tieto aspekty dosiahli, tak v rokoch 2001 – 2002 som úzko spolupracoval so Slovenskou agentúrou životného prostredia (SAŽP) Banská Bystrica stredisko Trnava, ktorá vypracovala ucelený obraz z tohoto obdobia s názvom Lokálna agenda 21 - obec Suchá nad Parnou. Na tejto agende spolu so SAŽP úzko spolupracoval Ústav krajiny ekológie SAV Bratislava a PFUK Bratislava. Agenda sa predovšetkým venuje environmentálnej oblasti a trvalo udržateľnému rozvoju TUR, ktorý súčasným i budúcim generáciám zachováva možnosť uspokojovať ich základné životné potreby a pritom neznižuje rozmanitosť prírody a zachováva prirodzené funkcie ekosystémov.

Približuje nám Analýza:

- a) prírodných podmienok
 - b) socioekonomických podmienok
 - c) súčasného využitia a ochrany prírodných zdrojov
- Syntézu zhodnotenia prírodného potenciálu, kultúrnohistorického a iné.

Dnes, pretože hovoríme o smerovaní obce a určenia jej priorit, budeme hovoriť o sociálnoekonomických podmienkach, ktoré boli najdôležitejšie pri určení priorit ďalšieho vývoja obce.

V rámci sociálnoekonomických podmienok urobila SAŽP analýzu:

- a) ľudských zdrojov
- b) demografickej štruktúry
- c) sociálnych aspektov
- d) socioeconomickej štruktúry obce
- e) hospodárskej základne
- f) cestovného ruchu a športu
- g) technickej infraštruktúry

- h) bytového fondu
- i) občianskej vybavenosti
- j) urbanistickej štruktúry a architektúry
- k) kultúrno – historického potenciálu

Výsledky tejto analýzy mali vplyv pre ďalšie plánovanie budovania obce.

V rámci čo najobjektívnejšieho zhodnotenia potrieb obyvateľstva urobila SAŽP prieskum medzi obyvateľmi. Chceli, aby obyvatelia uviedli najviac 5 priorit rozvoja obce, ktoré by sa mali v najbližšom období riešiť. Výsledok:

Z celkového počtu 25 identifikovaných priorit, najvyššie percento respondentov:

43,1 % uviedlo za prioritu rozvoja obce vybudovanie kanalizácie. Absencia kanalizácie bola hodnotená najvyšším počtom respondentov aj ako najzávažnejší problém a dostala sa na prvé miesto aj z hľadiska najdôležitejšej priority

27,6 % respondentov si myslí, že prioritou obce je dobudovanie vodovodu v Ružovej a Vlčej doline

10,3 % opýtaných uviedlo za prioritu dobudovanie komunikácie

8,6 % respondentov, zlepšiť úpravu verejných miest, výzdobu obce, a celkovú výsadbu kvetov a celkovú výsadbu zelene. Z ostatných odpovedí, ktoré uviedli respondenti, možno uviesť

6,9 % zvýšiť vybavenosť obce službami

6,9 % zlepšiť čistotu obce

6,9 % dobudovať areál TJ

Ale aj varianta odpovedí: neviem ani o jednej prioritě, ktorú uviedlo pomerne veľké množstvo respondentov ako 15,5%.

K ďalším prioritám rozvoja obce, ktoré uviedli respondenti v anketě patrili: ochrana prírody, riešenie problematiky odpadov, zlepšenie starostlivosti o kultúrne pamiatky, vybudovanie parku, vybudovať telefónne búdky, opraviť kostol, riešiť finančnú situáciu v obci a pod.

Najvyššie percento respondentov 48,3% pri výbere odpovedí na túto anketovú otázku uviedlo iba jednu prioritu, 31% uviedlo 2 priority, 17,2% - 3 priority a 3,4% -

4 priority. Požadovaných 5 priorit z celkového počtu respondentov neuviedol nik.

Toľko z Agendy 21 o Suchej n/P.

O každej anketě, či plebiscite môžeme hovoriť, že je relatívny. To vieme, no do určitej miery nám zobrazuje ctenie a myslenie ľudí, jeho túžby, potreby a ciele, ktoré aj pre mňa sú najdôležitejšie. Nakoniec, mám ich vo volebnom programe, ktorý dostal najväčšiu podporu obyvateľstva. Príde doba, keď tieto plány uskutočnime a prídu priority iné, nové, rovnako dôležité, ale nesmú búrať jedny druhé. Takže pekne po poriadku.

Ludovít Štefánek

Pietna spomienka

Dňa 31.10.2003 boli ostatky spisovateľky Márie-Terézie Jančovej-Hečkovej uložené na Národnom cintoríne v Martine k jej zosnulému manželovi Františkovi Hečkovi. Správa Národného cintorína zabezpečila pietnu spomienku s veľkou dôstojnosťou. Pri hrobe čakala najbližšia rodina: syn František Hečko s rodinou, dcéra Magdaléna Hajnošová s rod. a najbližšia rodina. Od hlavnej brány prichádzali v sprievode za doprovodu smútočného pochodu katolícky a evanjelický kňaz, maticiari a herci Martinského divadla, pracovníci Okresného úradu v Martine a prednosta Krajského úradu z Bratislavy. Chlapec a dievča niesli na poduške uložené knihy poviedok a básní od spisovateľky

M.T. Jančovej. Sprievod dopĺňali občania Martina a Oravy so zapálenými sviečkami. Pietny akt začal správca Národného cintorína, ktorý privítal rodinu zosnulej, kňazov, prednostu KÚ z Bratislavy a OÚ z Oravskej Lehoty. V príhovore vdp. kňaz evanjelickej cirkvi povedal, že na cintoríne v Martine sú pochované veľké osobnosti slovenského národa, ktoré svojim životom ovplyvňovali intelektuálne, duchovné, kultúrne i politické dejiny. Dve recitátorky zarecitovali básne M.T. Jančovej a prečítali úryvky z knihy „Rozprávky starej matere.“

Vdp. farár katolíckej cirkvi v homílii o zosnulej povedal, že učila na r.k. škole v Lehote, Radošine, Veľkých Levároch a i. školách. V r. 1931 sa vydala za Františka Hečku zamestnaného t.č.

v potravinových združených družstvách v Bratislave ako revízor. M.T. Jančová bola vychovaná v dobrej oravskej rodine. Bola dobrá stará mama, prastará mama, dobrá spisovateľka a redaktorka. Potom vdp. farár vykonal obrady pri hrobe, kde už boli uložené ostatky M.T. Jančovej.

Po posvätení hrobu a ukončení obradov sme sa spoločne pomodlili Otče náš. Na záver p. Magdaléna Hajnošová, dcéra M.T. Jančovej poďakovala kňazom, správcovi cintorína, recitátorom i všetkým prítomným.

Ján Greguš

Daj, Bože, ľahké odpočinutie všetkým národovcom, buditeľom Slovenska, pochovaným na tomto cintoríne, až do posledného dňa. Nech im je táto slovenská zem ľahká.

Zaľúbený snehuliak

Zima je už taká, ponúka krásny biely sneh, aby sa príroda trblietala čistotou. V snehu sa lesknú hviezdy, čo žiaria ako diamanty.

Pred domami, v ktorých bývajú deti, hrdo stoja snehuliaci. Kto by ich nepoznal? Sú to bieli páni, ale nikto netuší, že aj dámy. Volajú sa snehuliačky, ale každá má aj svoje meno. Tie sú tajné, tie si šepkajú len oni medzi sebou. V noci, keď všetky deti zaspia, snehuliaci sa stretnú na lúke a spolu sa rozprávajú, hrajú, spievajú a šantia. No nad ráno, keď sa slnko chystá na východ, rýchlo sa vrátia na svoje miesta. Nikdy ste si nevšimli, že občas sú ráno otočení inak ako večer?

Ako sa tak stretávajú, rozprávajú sa o deťoch, ktoré ich postavili, o ľuďoch, ktorí chodia okolo. Vedia, kto je veselý a šťastný, kto smutný, ba dokonca i zaľúbený. Na jednom stretnutí snehuliakov sa čosi také odohralo aj medzi nimi. Dobre stavaný snehuliak sa zaľúbil do peknej snehuliačky. Nemôžem vám prezradiť ich mená,

lebo tie neviem ani ja. Viem len to, ako sa to všetko skončilo. Mali sa veľmi radi, stále sa na seba usmievali a pozerali na seba zaľúbenými očami. Snehuliak sa červenal a červenal, až mu z toho bolo horúco. Každý

predsa vie, že ak je snehuliakovi teplo, roztopí sa. Tak sa zo dňa na deň strácal, až z neho zostali len uhličky - jeho

nádherné oči, klobúk a mrkva. Snehuliačka plakala, až sa od tých slz tiež roztopila. Preto vám radím deti, ak si postavíte snehuliaka, pošepkajte mu len toľko: - Prosím ťa, drahý snehuliak, veľmi sa netúlaj, lebo by mi bolo za tebou smutno.

On už bude vedieť, o čom je reč.

Snehuliaci sa nemôžu zaľúbiť, oni musia byť studení.

Veď preto sa aj volajú SNEHULIACI.

M.

Koledy, spev a vinšovačky

Končí Advent, očakávaný deň, prišiel Štedrý večer. Ku stolu sa schádzame a večeru slávnostnú pripravujeme a taktiež stromček krásny ozdobený salómkami, figúrkami a s krásnymi žiarovkami, reťazami modrou, žltou, zelenou ba i bielou, červenou.

Začínajú sviatky radostné ku stolu na večeru slávnostnú prisadne celá rodina. Najstarší z nich vinšom všetkých pozdravuje a oznamuje, že sa Ježiško narodil v meste Betleheme a všetkým popraje zdravie, šťastie spokojnosť, lásku, radosť a milosť Božiu.

Po skončení štedrej slávnostnej večere dievčatá i mládenci, školáci i škôlkári odchádzajú do dediny, do ulíc a pod obloky, spievajú krásne koledy, že sa Kristus (Ježiško) narodil. Krásne spevy. Radostné i ťubostné, že sa nám narodil Spasiteľ a celého ľudstva vykupiteľ.

Za každý spev, vinšovanie dostávame odmenu, peniaze, ovocie, jablká, hrušky, pomaranče, banány, sušené slivky a orechy. Po kolede a speve i vinšovačke odchádzame do kostola na polnočnú svätú omšu privítať Ježiška uloženého v jasličkách, spevom slávu a česť vzdávame.

„Narodil sa Kristus, Pán, všetci ho privítajme.“

Naše malé gazdinky. Blížia sa najkrajšie sviatky roku - Vianoce. Určite i vy budete chcieť malou troškou prispieť k ich slávnostnej atmosfére. Ponúkame vám jednoduchý recept pre sladké chvíle pri stromčeku.

Kokosové venčeky

Potrebujeme: 250g kokosovej múčky, 250g masla, 600g hladkej múky, 200g práškového cukru, 2 vajcia.

Postup: všetky prísady vymiesime na hladké cesto a pomocou mäsového mlynčeka s ozdobnou formičkou vytvoríme paličky, z ktorých sformujeme venčeky. Poukladáme na vymastený plech a upečieme. Hotové posypeme cukrom.

Dobrú chuť.

Okamih detí

V minulom čísle sme písali aj o výchovných krokoch, ktoré súvisia s výchovou k viere. Možno pre viacerých bude prínosom, keď budeme mať k dispozícii popis rôznych štádií náboženského zrenia.

1. Počiatková viera (dojčenský vek)

Predrečová nálada dôvery, vyrastajúca zo vzťahu k rodičom a blízkym osobám. Má kompenzovať strach z odlúčenia.

2. Intuitívno-projektívna viera (vek malého dieťaťa)

Historiky, symboly, gestá umožňujú vhlád do nadzemských síl (napr. smrť). Spolupôsobia prítom city, fantázia, vnemy, ale nie logické myslenie. Dlho prežívajúce hlavné obrazy sa stávajú reprezentantmi ochraňujúcich alebo ohrozujúcich síl.

3. Mýtiko - doslovná (=veriacia slovu) viera (školský vek, včasný vek mladistvého)

S pribúdajúcou schopnosťou logicky myslieť dochádza k "usporadúvaniu" skúseností so svetom do myšlienkových kategórií príčin a následkov, priestoru a času. Možno zistiť prvé predstavy o Bohu. Dieťa sa dokáže vžiť do druhých a v rozprávkach spoznávať ich význam pre vlastný život.

4. Synteticko-konvenčná viera (včasná dospelosť a neskôr)

Pomocou predstáv viery a nových poznávacích schopností je mladý človek schopný zjednocovať odlišné poriadky hodnôt a obrazov o sebe do vlastnej (väčšinou ešte nerefektovanej)

syntézy presvedčení a hodnôt. Tým získava cit pospolitosti s inými.

5. Individualizovaná, reflektovaná viera (včasná dospelosť a neskôr)

Pribúdajúca sebakritická reflexia presvedčení a vlastných hodnôt, spoznanie relativity vlastného stanoviska a začlenenia sa do sociálnych systémov, vnímanie zodpovednosti za svetonázorové postoje a správanie prináša nové vzťahy a individuálne akcentovanú orientáciu v zamestnaní a v medziľudských vzťahoch medzi blíznymi.

6. Závazno-konsolidujúca viera (stredný vek života a neskôr)

Vzrastajúca skúsenosť s polaritami a paradoxmi (symbol, metafora, mýtus, tradície) a schopnosť byť zodpovedným vo svete prináša odcudzenie sa a zosilnené hľadanie pravdy.

7. Všetko zahrňujúca (univerzálna) viera (stredný vek života a neskôr)

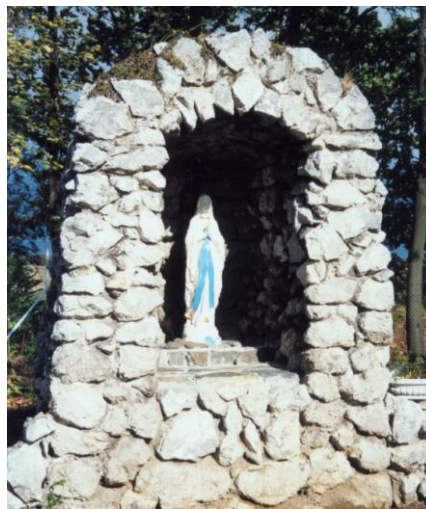
Ľudia na tomto stupni sa dostávajú zo všetkých paradoxov do spolunáležitosti s univerzom. Odovz- dávajúce vlastného ja v láske, víťazstvo nad dvojznačnosťou, útlakom a brutalitou, ako aj uskutočňovanie utópií v tvorivom vodcovstve - to sú charakteristiky tohto stupňa.

Prevzaté z knihy: E. J. Korherr: Predagogická psychológia pre teológov, RKCMBF UK, Bratislava, 1996

Potešilo

Viacerí z nás sa neraz so zápalom vracajú k histórii našich obcí. Spomíname na to, čo kde bolo, ako to vyzeralo, čomu to slúžilo. História sa nedá dokonale zachovať, veci sa vyvíjajú svojím smerom. Ak sa napriek všetkým zmenám nájde prepojenie na minulosť a úcta k nej, tak je to veľmi dobrý znak.

Presne v tomto duchu viacerí pamätníci hovoria aj o dnes už

neexistujúcom kláštore, ktorý prepájal obe naše doliny – kláštore Salvatoriánok (Kongregácie dcér Najsvätejšieho Spasiteľa). Je potešujúcou správou, že noví vlastníci tohto priestoru, sú k jeho histórii citliví. Chcú zachovať aspoň niečo, čo pripomína minulosť, ale aj posvätnosť miesta. Do zbytku pôvodnej kaplnky bola inštalovaná a posvätená socha Panny Márie Lurdskej. V mene farníkov chceme poďakovať. Nech ich Nebeská Matka zahrnie svojou ochranou.

-pc-

Pod'akovanie

Znovu chceme zo srdca poďakovať, tentoraz po dokončení celej kolekcie, p. Irene Kyrinovičovej a p. Helene Zigovej. Vďaka ich talentu, ale aj námahe, venovanému času i investícii, náš kostol teraz

zdobia výšivky suchovských rúk. Od teraz už vzor Richelie nebude len cenným doplnkom výstav, ale aj súčasťou našej liturgie. Uskutočnilo sa tu opäť to, čo by malo byť vlastné každému kostolu – prepojenie miestnej kultúry s priestorom, ktorý by nám mal byť všetkým blízky

a drahý. Veríme, že toto dielo bude tešiť oči viacerých generácií a bude nám spôsobovať dobrý pocit a radosť. Okrem srdečného poďakovania vyprosujeme pre obe autorky odmenu v požehnaní od Pána Boha.

-pc-

Večné sľuby

(dokončenie z minulého čísla)

Ako som už písala v predchádzajúcom období som skladala sľuby len na určitý čas 3 a 2 roky. No prišla chvíľa požiadať generálnu matku v Ríme /listom, nie osobne/ o pripustenie k VEČNÝM sľubom. Po dlhom čase čakania na odpoveď v neistote - posilou mi bola modlitba a čas mi skracovala práca - prišla kladná odpoveď. V júli a auguste som ešte s dvomi sestrami absolvovala intenzívnu prípravu do ktorej zapadli aj 8 dňové duchovné cvičenia. Prišiel môj veľký deň, keď som mohla vysloviť slová: „navždy skladám“ t.j. nie len na čas pozemského života, ale navždy na celú večnosť!!! Teraz om dostala na prst obrúčku a k menu Mária Anna pripojila prediktát - od Božej milosti.

Čistota

Mnohí si pod sľubom čistoty predstavujú len prísny celibát t.j. zrieknutie sa manželstva a detí. Áno je to pravda, ale táto čistota - panenstvo sa začína v hĺbke srdca. Pán Ježiš už na začiatku svojho verejného účinkovania nás učí ôsmim blahoslavenstvám. A šieste z nich znie: „Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha“ Mt 5,1-12

Naša zakladateľka sv. Angela nám v Regule hovorí: „...každá nech si zachová čisté srdce a svedomie nepoškvrnené nijakou zlou myšlienkou, ani tieňom závidosti či zloby, nesvornosti, zlomyseľného podozrievania a inej zlej náklonnosti a zlej vôle. Ale nech je radostná a vždy plná lásky, viery a nádeje v Boha...“

Chudoba

Aj keď chudoba a ťažká bieda kráčajú ruka v ruke - u nás sa pod pojmom chudoba automaticky vynára predstava chatrného ošatenia, hlad, psota - predsa to je len jedna stránka chudoby, a ja uznávam, že tá najťažšia. Sv. František Saleský vo Filotei nás upriamuje na ducha chudoby. Píše: „Existujú chudáci, ktorí sú bohatí - t. j. tí ktorí sa nechcú vzdať svojej zobrúckej palice. Zriecť sa jej by znamenalo ísť pracovať, namáhať sa.“ A ďalej píše, že existujú aj chudobní boháči, ktorí síce majú hojnosť ale vedia pomôcť, dať almužnu... Aj naša Regula v kapitole o chudobe je veľmi výstižná: „Nakoniec povzbudzujem každú objať chudobu, nie len tú vonkajšiu chudobu týkajúcu sa časných vecí, ale najmä pravú chudobu ducha, ktorou si človek odpútava srdce od každej náklonnosti.“ A ja už len dodávam, jednoducho povedané nebuť prilepená na to čo mám, čo mi rehoľa dala do užívania (ved' vlastne ešte ani ceruzka či zubná kefka nie sú moje, to je majetok rehole). Ani veľmi lípeme na mnohých veciach zistíme až vtedy, keď o ne prídeme. Ešte by som si dovolila pridať jedno blahoslavenstvo, tento krát úplne prvé: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.“ Jeden duchovný autor ho vysvetľuje ako: „Blažení tí, ktorí vedia, že potrebujú Boha.“

Poslušnosť

Ak by som chcela všetky tri sľuby postaviť na váhu, som si istá, že by sa nestalo, aby bol jeden ťažší a iný ľahší, alebo, že jeden by bol dôležitejší a iní menej dôležitý. No napriek tomu si dovoľím byť tak trúfalá a klásť veľký dôraz na poslušnosť. Iste si Vám známe Ježišove slová z evanjelia: „Neprišiel som plniť svoj vôľu, ale vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach.“ „...nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal...“ „...no nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane...“ Poslušnosť je teda zrieknutie sa svojej vlastnej vôle, svojho ja. Naša matka, sv. Angela, nám v Regule hovorí: „...lebo poslušnosť je v človekovi ako veľké svetlo, ktoré každý jeho skutok robí dobrým a milým... Ak to, čo robíte, má byť dobré, treba to robiť z poslušnosti...“ Tu by som rada vysvetlila, že sa

nejedná o slepú poslušnosť, bezduché plnenie príkazov, (drž jazyk a krok) ale je to poslušnosť vo vzájomnom dialógu. Predstavený sestre prednesú svoju požiadavku a ona má možnosť vyjadriť svoj postoj, či už kladný alebo s námietkou - ale!!! potom je už potrebné v poslušnosti prijať rozhodnutie predstavených.

Poslušnosť prežívaná s vierou je vlastne postoj našej ochoty voči Bohu, voči vnuknutiam Ducha Svätého... Božiu vôľu nám predstavujú osoby, ktoré majú podiel na autorite, komunita, udalosti, a osobitným spôsobom predstavená (naše Stanovy čl. 37)

Pápežský kazateľ kapucín Raniero Cantalamessa v knihe o poslušnosti píše: „Nevykúpila nás ani tak Kristova smrť, ako Kristova poslušnosť až na smrť.“

Aspoň takto v krátkosti snažila som sa priblížiť Vám tieto 3 evanjeliové rady, ktoré sám Ježiš Kristus žil tu na zemi: Chudobu - keď sa zriekol kráľovského trónu, vzal na seba telo sluhu a stal sa človekom, čistotu - jeho krásne čisté srdce sa nám najvýraznejšie prejavuje v podobenstve o márnoträtom synovi - ako otec, ktorý odpúšťa očakávaný návrat svojho syna, alebo v stati o Márii Magdaléne: „Žena nik ťa neodsúdiť? Ani ja ťa neodsudzujem...“ Poslušnosť: „Chcem plniť vôľu toho, ktorý ma poslal...“ „Je na nás veriacich, aby sme tieto evanjeliové rady vo svojom živote naplno realizovali. Svojim vlastným životom nám pán Ježiš dal pozvánku nasledovať ho.“

Kto sú sestry uršulínky?

Svoje korene máme v Taliansku, kde v roku 1535 sv. Angela založila spoločnosť panien zasvätených Kristovi, ktoré mohli žiť vo svete a nemuseli vstúpiť do kláštora. Pred tým takáto možnosť neexistovala. Boli len dve cesty - manželstvo alebo kláštor. Sv. Angela začala okolo seba zokupovať dievčatá a ženy a 25. novembra 1535 oficiálne vznikla Spoločnosť, ktorú zverila pod ochranu sv. Uršule. Tieto ženy a dievčatá mohli ostať vo svete - v rodine, alebo mnohé pracovali ako slúžky - ale už ako zasvätené Ježišovi Kristovi. Spoločnosť má svoju regulu, ktorá je zároveň pre túto dobu aj sociálnou istotou. Za prvú predstavenú je zvolená sr. Angela. Počas tých necelých 500 rokov uršulínky prenikajú do celého sveta. Prispôbujú sa dejinným zmenám a neustálemu vývoju. Na tomto rozšírení sa spoločnosti má veľký vplyv sv. Karol Boromejský, ktorý doporučoval svojim biskupom, aby prijali do svojich diecéz túto Spoločnosť. Tak vzniká mnoho rôznych vetiev Spoločnosti, rehole (neskôr prijali sestry klauzúru) ale i autonómnych domov, ktoré sa hlásia k sv. Angele ako k svojej matke. Slovenská provincia patrí do Rímskej únie, ktorá je medzinárodná. Sú tu zastúpené všetky kontinenty a mnoho rôznych štátov. Väčšinou je našim poslaním vyučovanie, ale sestry sa prispôbujú tým krajinám, kde žijú. Napríklad v Senegale (Afrika) máme našu sestru misionárku, ktorá tam pracuje ako zdravotná sestra. V Thajsku okrem škôl majú sestry aj internát pre chudobné dievčatá, ktoré rodičia častokrát predajú a potom sa vracajú domov nakazené s AIDS. Takto im sestry poskytujú aspoň to najnutnejšie: ubytovanie, stravu, základné vzdelanie. V Slovinsku (býv. Juhoslávia) sestry nemajú vlastné školy ale pracujú vo farnostiach... My na Slovensku máme v Bratislave a v Trnave základnú školu a gymnázium. V Modre sestry katechizujú na štátnych školách. V Košiciach pracujú sestry na internáte strednej zdravotnej školy ako vychovávateľky. Tu v Suchej nad Parnou sú už staršie sestry na zaslúženom odpočinku. Väčšinou sú to bývalé učiteľky a profesorky vo výslužbe. My, mladšie sestry, im svojimi drobnými službami pomáhame niesť bremeno ich staroby. A aby sme to dokázali robiť zo srdca plného lásky, ochoty, dôvery aj za cenu únavy, prosím za nás všetky - mladé i tie staršie - spomeňte si na nás vo svojich modlitbách.

Sr. Mária Anna od Božej milosti

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv. omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

5. decembra – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

6. decembra – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

7. decembra – 2. adventná nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

8. decembra – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Zvončín 7.30 Košolná 17.00 Suchá 18.00

14. decembra – 3. adventná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. decembra – 4. adventná nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

24. decembra – Štedrý deň

Suchá 7.30 cca o 17.00 hod. štedrovečerná večera

25. decembra – slávnosť Narodenia Pána, Vianoce

Suchá 0.00 polnočná sv. omša

Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30

Jasličková pobožnosť 15.00

26. decembra – sv. Štefan, diakon, prvý mučeník

Zvončín 7.30 Košolná 9.00 Suchá 10.30

28. decembra – Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

31. decembra – Silvester, koniec kalendárneho roka

Suchá 16.00 ďakovná omša

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

DECEMBER 2003

Adventné a Vianočné obdobie

Po 1 Edmund Kampián, mučeník

Ut 2 Bibiána, mučeníčka

St 3 František Xaverský, kňaz (Kántry)

Št 4 Ján Damascénsky, kňaz, učiteľ Cirkvi

Pi 5 Sabas, opát (Kántry)

So 6 Mikuláš, biskup (Kántry)

Ne 7 2. adventná nedeľa

Po 8 Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Ut 9 Leokádia

St 10 Melchiades, mučeník

Št 11 Damaz I., pápež

Pi 12 Jana Františka de Chantal, rehoľníčka

So 13 Lucia, panna, mučeníčka

Ne 14 3. adventná nedeľa

Po 15 Valerián

Ut 16 Albína

St 17 Lazár

Št 18 Gracián, biskup

Pi 19 Urban V., pápež

So 20 Zefirín, pápež

Ne 21 4. adventná nedeľa

Po 22 Flávius

Ut 23 Ján Kentský, kňaz

St 24 Adam a Eva, Štedrý deň

Št 25 Narodenie Pána

Pi 26 Štefan, prvý mučeník

So 27 Ján, apoštol, evanjelista

Ne 28 Svätá rodina

Po 29 Tomáš Becket, biskup, mučeník

Ut 30 Dávid

St 31 Silvester I., pápež

November v našej farnosti:

Zosnulí:

- + 1.11., Sidónia Smetáková, Suchá, 83.r.
- + 7.11., Jozef Kralovič, Trnava, 41.r.
- + 7.11., Milan Tomašovič, Suchá, 19.r.
- + 18.11., Štefan Behúl, Košolná, 62.r.
- + 23.11., Magdaléna Pluhárová, Suchá, 75.r.

Pokrstení:

- *12.10.2003, Karolína Chrenová, Trnava
- *13.10.2003, Sabína Kralovičová, Trnava
- *21.12.1999, Kristína Surová, Trnava
- *29. 9.2003, Ema Gažovičová, Trnava
- *24. 7.2003, Martin Hečko, Trnava